

Motion till riksdagen 2012/13:Fi292

av **Saila Quicklund och Eva Lohman (M)**

Kommunal fastighetsskatt på vindkraftsanläggningar

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en kommunal fastighetsskatt på vindkraftsanläggningar.

Motivering

Vårt land står inför en kraftfull utbyggnad av vindkraften. I dagsläget producerar svenska vindkraftverk cirka 3,5 TWh el per år. Riksdagen har beslutat att det ska skapas förutsättningar för en vindkraftsutbyggnad motsvarande 30 TWh till år 2020.

Vindkraften är en mycket miljövänlig energiproduktion som inte ger några utsläpp. Satsningen på vindkraft är också ett led i att Sverige ska uppfylla sin andel av EU:s miljömål om att 20 % av unionens totala energiproduktion ska vara förnybar till år 2020.

Satsningen på vindkraft innebär att antalet vindkraftverk i Sverige måste öka från dagens cirka 1 000 vindkraftverk till 3 000–6 000. Detta är mycket positivt för Sveriges energibalans.

En förutsättning för att vindkraften ska bidra till denna utveckling är att bygderna där vindkraften byggs får del av det värde som vindkraften genererar. Det finns starka krafter från berörda bygder och kommuner som efterfrågar detta. Ett exempel är kommunerna i Jämtlands län som antagit en vindkraftspolicy. Kommunerna verkar för följande tre huvudprinciper – som antagits av Kommunförbundets styrelse i länet – med syfte att berörda bygder får del av de värden som vindkraften genererar:

- ? att berörda bygder får del av en bygdepeng eller återföringsmedel som utbetalas årligen och utgör minst 1 (en) procent av bruttovärdet av producerad el,

Fel! Okänt namn på

- ? att dessa medel främst nyttjas till insatser för uthållig utveckling i de bygder som berörs,
- ? att lokala aktörer erbjuds möjlighet att köpa in sig i vindkraftsanläggningarna till minst 10 procent.

Flera andra länder, bland annat Danmark och Tyskland, införde 2009 ny lagstiftning för att garantera att en del av vindkraftens värde stannar kvar i de berörda bygderna.

Vi ser helst att möjligheten till ett nationellt system, som garanterar att en rimlig del av vindkraftens värde stannar i bygden, ses över. Det finns flera olika sätt att åstadkomma detta, bland annat återföringsmedel till bygderna, främjande av lokalt ägande och att fastighetsskatten från vindkraftsanläggningar tillfaller kommunerna.

Därmed skapas ett uthålligt system för lokal utveckling. Det underlättar även lokal acceptans för vindkraft. Vindkraft och vattenkraft är naturresurser som inte skapar så många permanenta arbetstillfällen till skillnad från kärnkraft, gruv- och skogsnäring.

Ett första steg, som kan genomföras snabbt, är att frågan huruvida fastighetsskatten från vindkraftsanläggningar ska tillfalla kommunerna där anläggningarna är lokaliserade istället för att utgå till staten ses över. På så sätt garanteras att kommunerna får del av vindkraftens värde, utan att det påverkar kostnaderna för vindkraftsetablering. Fastighetsskatten uppgår till ca 15 000 kr/MW och ger för en anläggning på 20 MW en årlig intäkt till kommunen på 300 000 kr.

Frågan om bygdepeng och främjande av lokalt ägande är i högsta grad aktuell i de kommuner där utbyggnad av vindkraft diskuteras. Flera kommuner har som beskrivits formulerat krav i särskild policy.

Vår uppfattning är att möjligheten att fastighetsskatten på vindkraftsanläggningar ska tillfalla kommunerna bör ses över. Denna princip är en viktig del i en modell med bygdepengar till berörda bygder och främjande av lokalt ägande.

Regeringen bör därför se över möjligheten att låta fastighetsskatten på vindkraftsanläggningar tillfalla kommunerna.

Stockholm den 27 september 2012

Saila Quicklund (M)

Eva Lohman (M)